

Tárgyak:	A korsós lány
Intézmény:	Szépművészeti Múzeum Dózsa György út 41. 1146 Budapest
Gyűjtemények:	Régi Képtár
Leltári szám:	REK_760

Leírás

Hamis dilemma, hogy Goya vajon az utolsó óriás a régi mesterek között avagy az első modern génusz: nem két éra mezsgyéjén áll, inkább ő maga a korszakhatár. Egykor gondtalan rokokó palotadekorációit és virtuóz, nagyvonalú portréit ünnepezték; ma inkább azt a Goyát övezi rajongás, aki a festészet számára felnyitotta Pandora szelencéjét, s először elevenítette meg az emberi lélek belső démonait és a háború iszonyatát. A vízhordó lány Goya mindkét arcát magán viseli. Első pillantásra egyszerű paraszti életképnek tűnik: egy tenyeres-talpasságában is éteri bájjal telt, hamvas ifjú leány vizet és elemózsiát visz valakinek. Meg is találni a figura előzményét a húsz évvel korábbi falikárpit-terveken, amiket Goya a madridi királyi udvarnak készített, Európa egy optimista pillanatában, amikor úgy tűnt, a felvilágosodás elhozza az általános jólétet. Csakhogy a világ nagyot fordult azután, és mire a kép megszületett, Spanyolországot Napóleon véreskezű seregei dúlták. A kárpitok édeni, napfényes derűje tovatűnt, helyette valami komor nyugtalanság érződik a levegőben. Valóban, a háborút látjuk, mégpedig az egyszerű lakosok szemszögéből: a víz Zaragoza névtelen hőseinek kell, akik szinte pusztá kézzel tartották fel a hódítókat. Itt mégsem a szenvedés uralkodik, mint a híres metszet-sorozat, A háború borzalmi lapjain. A leány alakja - Goyától szokatlan pátosszal - szinte emlékművé magasztosul: a világ kikökönt rendjét helyreállítani igyekvő nép makacs, hétköznapi hősiességének szobrává. Vécsey Axel

Alapadatok

Anyag/ Technika: Vászón / olaj
Méretek: 68 x 50,5 cm

Események

Festmény készítése mikor 1808-1812
ki Francisco José de Goya y Lucientes (1746-1828)

hol

Kulcsszavak

- festmény